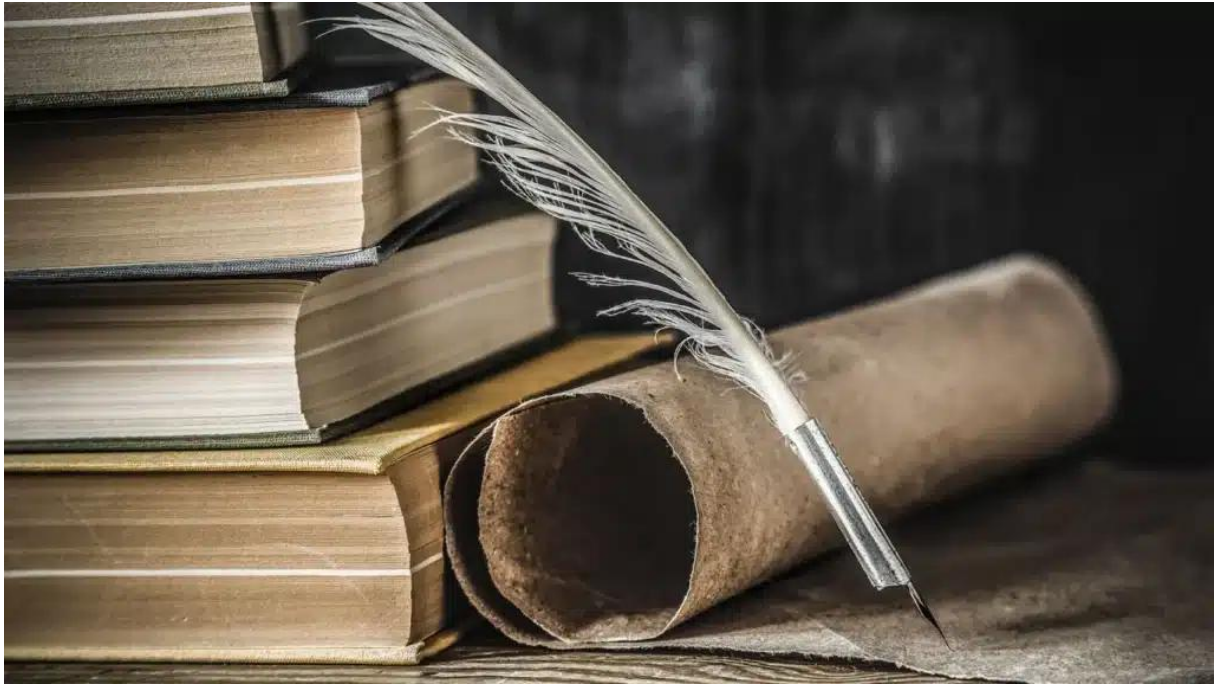

Tawhid – Allahs Enhet

Denna artikel förklarar alla profeters och sändebuds budskap i en tydlig, punktvis form och härstammar från en enkel pamflett, förberedd och distribuerad av "Koranen & Sunnah" i Skåne.

Alla Guds profeter inklusive; Adam, Noa, Abraham, Isak, Jakob och stammarna, Jesus och Muḥammad (frid vare med dem), inbjöd folket till samma sak, att dyrka Den Ende Guden utan några partners, son eller associerade.

Allah, den Upphöjde sade:

"Säg du (O Muḥammad): 'Detta är min väg, jag inbjuder till Allah (dvs. till Allahs Enhet – Islamisk Monoteism) (med säker kunskap), och den som följer mig (måste också inbjuda andra till Allah dvs. Allahs Enhet – Islamisk Monoteism) med säker kunskap. Och Ärad och Upphöjd är Allah (över allt de associerar som partners med Honom), och jag är inte av de polyteistiska.'" (Al Koranen, 12:108)

Ibn 'Abbās (en följeslagare till Allahs Sändebud [ṣallallāhu 'alayhi wa-

sallam]) berättade: När Allahs Sändebud sände Mu‘ādh till Jemen sade han:

”Du kommer att komma till Bokens folk (kristna och judar), låt din första handling vara att kalla dem att vittna om att – Det finns inget värdigt dyrkan i sanning utom Allah.” (Al Bukhārī nr.1389)

Alla Guds profeter inklusive; Adam, Noa, Abraham, Isak, Jakob och stammarna, Jesus och Muḥammad (frid vare med dem), inbjöd folket till samma sak, att dyrka Den Ende Guden utan några partners, son eller associerade. För att förstå varför vi måste dyrka Allah (Den Ende Guden) måste vi först acceptera Enhetligheten i Allahs Herravälde dvs. Tawḥīd ar-Rubūbiyyah.

Detta innebär att tro att det finns bara en Herre för allt som existerar, dess Skapare, Organisatör, Upphovsman, Planerare, Försörjare, Auktoritet, Skänkare av Säkerhet osv. och detta är Allah (Den Ende Guden). Tron på En Guds Herravälde kan inte separeras från handlingen att dyrka Den Ende Guden dvs. Tawḥīd al-Ulūhiyyah.

Detta innebär att tro att ingen har rätten att dyrkas (t.ex. bön, åkallande, att be om hjälp från det osedda, svärjande, offrande, pilgrimsfärd, fastande, att ge välgörenhet osv.) utom Allah. Den sista aspekten av Tawḥīd är Enhetligheten i Allahs Namn och Egenskaper. Detta innebär:

1. Vi får inte namnge eller tillskriva något till Allah utom med vad Allah eller Hans Sändebud har namngivit eller tillskrivit Honom.
2. Ingen kan namnges eller tillskrivas med Allahs Namn eller Egenskaper. t.ex. Den Mäktige (al-Azīz).
3. Vi måste bekräfta alla Allahs Namn och Egenskaper som anges i Hans bok (Koranen) eller nämnts genom Hans Sändebud Muḥammad utan att förändra dem eller ignorera dem fullständigt eller vrida innebördena eller ge dem en likhet med något av de skapade tingen.

Dessa tre aspekter av Tawḥīd ingår i innebörden av Lā ilāha illā Allāh (Ingen har rätten att dyrkas utom Allah). Det är nödvändigt att följa Allahs Sändebud, Muḥammad (ṣallallāhu ‘alayhi wa-sallam) och det är en del av dyrkan av Den Ende Guden (Tawḥīd al-Ulūhiyyah). Detta ingår i innebörden av ”Jag vittnar om att Muḥammad (ṣallallāhu ‘alayhi wa-sallam) är Allahs Sändebud,” och detta innebär: ”Ingen har rätten att följas

efter Allahs Bok (Koranen), utom Allahs Sändebud.” Allah sade:

”Och vad Sändebudet ger er, tag det, och vad han förbjuder er, avhåll er från det.” (Koranen 59:7)

Lā ilāha illā Allāh är grunden för Tawḥīd (Islamisk Monoteism) och Islam. Det är ett fullständigt livssystem, genom vilket alla former av dyrkan (av Allah) förverkligas. Det sker när en muslim underkaster sig Allah, och åkallar Honom ensam och hänvisar alla frågor (om rätt och fel) till Hans Lag, med uteslutande av alla andra lagstiftningssystem.

”Ordet ilāh (dvs. Gud) innebär Den som lyder och inte trotsar, av ens känsla av vördnad och respekt, kärlek, fruktan och hopp, placerar sin tillit till Honom, ber Honom och bönfäller Honom ensam. Den som riktar någon av dessa angelägenheter (som är Allahs rättigheter) till ett skapat väsen, har minskat uppriktigheten i sitt uttalande Lā ilāha illā Allāh. Och han har dyrkat det skapade väsendet i den utsträckning han riktat dessa angelägenheter mot det.”

Profeten (ṣallallāhu ‘alayhi wa-sallam) sade:

”Den som säger Lā ilāha illā Allāh uppriktigt kommer att träda in i Paradiset.” (Berättat av Bazzār och förklarad autentisk av Al-Albānī i Ṣaḥīḥ Al-Jāmi‘)

Den uppriktiga personen är den som förstår det, handlar i enlighet med dess krav, inbjuder andra till det och ger det företräde framför alla andra frågor, eftersom det är den kortfattade formeln för Tawḥīd (Islamisk Monoteism) för vilket människor är skapade.

Därför kommer Lā ilāha illā Allāh att gynna den som säger det om han anpassar sig till dess innebörd i sitt liv och inte nullifierar det genom att associera partners med Allah, såsom att bönfälla de döda eller åkalla de levande som är frånvarande. Profeten (ṣallallāhu ‘alayhi wa-sallam) sade:

”Den som säger Lā ilāha illā Allāh, det kommer att vara hans frälsning en dag, oavsett vad som drabbar honom dessförinnan.” (Detta berättades av Bayhaqī, förklarad autentisk av Al-Albānī i Aḥādīth Ṣaḥīḥah nr.1932)

Sammanfattningsvis är det från denna förståelse av Tawḥīd [Islamisk Monoteism] som bekräftar vad muslimer redan vet att Islam är den enda monoteistiska Religion och levnadssätt som är acceptabelt för Skaparen.

